

ἀτυχῇ Ἀδελβέρτην διὰ τῶν βλεμμάτων, τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἀπομακρύνσεώς της· ἐξύπνησε καὶ ἀνελογίσθη πάλιν τὸ παρόδοξον συμβάν καὶ εἶτα ἀπεκοιμήθη, διὰ τὰ ἴδια καθ' ὕπνου πάλιν τὴν γυναῖκα. — Ἡ καρδιά του ἐτρώθη ὑπὸ ἔρωτος πρὸς αὐτήν, ἦσθάνετο δὲ ὅτι αὐτὴ ἦτο κυρία καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς τύχης του.

Ἀπέτεινε πρὸς αὐτὴν θερμὰς ἱκεσίας, ἤλπιζε δὲ καὶ ἐπίστευεν ὅτι αὐτὴ ἐμελλε νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν βασάνων

καὶ τῶν δεινῶν του. — Ἀλλ' οὐδεμία σωτηρία ἐφαίνετο διαυγάζουσα . . . πολλοὶ παρήλθον ἀκόμη μῆνες . . .

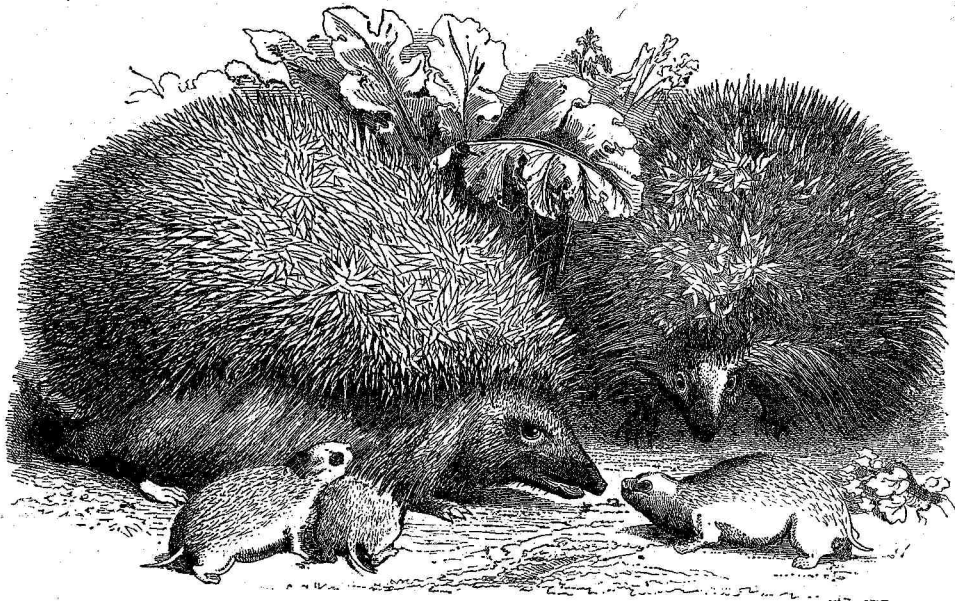
Ἐπὶ τέλους ἐσκέφθη τι πρακτικώτερον. Ὁρῆσε μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας νὰ παρατηρήῃ τὸν δακτύλιον, ὃν ἄχρι τοῦδε χιλιάκις εἶχεν ἀσπασθῇ καὶ θλίψει εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ τέλος ἀνεῦρεν ἐπ' αὐτοῦ σημεῖόν τι ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ἀκόμη νὰ το ἀναγνώσῃ.

(ἔπεται τὸ τέλος).

(Ἐκ τῶν τοῦ Chamisso.)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΩΝ.

Ὁ ἀκανθόχοιρος ἀποτελεῖ οἰκογένειαν θηλαστικῶν ἐκ τῆς ὁμοταξίας τῶν ἐντομοφάγων, εἶνε δὲ ζῷον, ἔχον, ὡς καὶ ἡ μετέρα εἰκὼν δεικνύει, δερμα καλυπτόμενον ὑπὸ σκληρῶν ἀκανθῶν. Τὸ μέγεθος αὐτοῦ εἶνε ἐν γένει μικρόν, οἱ ὀφθαλμοὶ ζωηροὶ καὶ μεγάλοι, τὰ σκέλη του βραχεῖα, ἡ οὐρ δὲ καὶ τὰ ὠτά του ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα. Ὁ ἀκανθόχοιρος εὐρίσκεται ἐξηπλωμένος εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ἔπου ἐπὶ τῶν Ἀλπεων ἀπαντᾷται καὶ εἰς 1900 μέτρων ὕψος καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ζῇ δὲ κατὰ προτίμησιν ἐν τοῖς δασύων, κοιλάδων, ἀγρῶν καὶ κήπων, δηλαδὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐνθα εὐκόλως ἡμπορεῖ νὰ εὕρῃ κόλλα δένδρα, σωρείας κόπρων καὶ ἀχύρων ἢ ὅπας ἐν τοῖς τοίχοις, διὰ νὰ κρύπτεται ἀπὸ τοὺς καταδιώκοντας αὐτὸν ἐχθρούς· πολλάκις δὲ καὶ ἰδίαις χερσὶ σκάπτει τοιαῦτα κοιώματα καὶ ὅπας εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, ἐχούσας δύο ἐξόδους καὶ βάθος 30 περίπου ὑφεκατομέτρων καὶ τὴν φωλεάν αὐτοῦ ἐπιστρώνει διὰ φύλλων, ἀχύρου καὶ χλόης. Ὁ ἀκανθόχοιρος ζῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μόνος, σπανίως δὲ ἀναφαίνεται τὴν ἡμέραν ἔστω καὶ εἰς ἔρημα μέρη ἀκόμη, χωρὶς ἐκ τοῦ προτέρου νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁδὸν του καὶ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀπουσίας ἐπικινδύνου ἐχθροῦ. Ἐάν ποτε ἐμπέσῃ εἰς κίνδυνον συστέλλεται εἰς σφαῖραν, ἀφ' ἧς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις προβάλουσι φοβεραὶ ἀκανθῆαι, οὕτως ὥστε πραγματικῶς δύναται ἀποτελεσματικὴν ν' ἀντιτάξῃ ἄμυναν εἰς τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς. Ἀλλ' ἅμα τις ὅμως ἐπιχύσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὕδωρ ἢ τὸν καπνίσῃ, ἀμέσως διαστέλλει τὸ ἀκανθοφόρον δέρμα του· ἐν τούτοις ἔσσην καὶ ἂν ἦνε δειλὴς καὶ ἀτολμος, πάλιν μετὰ πολλῆς δεξιότητος θηρεύει ἔντομα, σκώληκας, ἀρουραίους μῦς, βα-

τράχους, μικροὺς ὄφεις, μικρὰ πτηνὰ καὶ τὰ νεογνὰ τῶν μεγαλειτέρων, τρώγει δὲ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως διαφόρους ὀπώρας. Πολλάκις ἀναγκάζεται νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν καὶ κατὰ ἐχιδνῶν, οὐχὶ δὲ σπανίως ἐξέρχεται τοῦ ἀγῶνος νικητῆς καὶ καταβροχθίζει αὐτὰς χωρὶς οὐδαμῶς νὰ τὸν βλάψωσι τὰ δηληριώδη δῆγματά των. Ἐκ τούτου ἐνόμισαν τινες ὅτι ὁ ἀκανθόχοιρος δὲν βλάπτεται οὔτε ἀν καταπῇ ἀρσενικόν, οὔτε ἀν ἐπιγύσῃ τις ἐπ' αὐτοῦ πρωσσικόν ὀξὺ ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν δραστηκῶν δηλητηρίων. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἀληθές. Κατὰ τὸν χειμῶνα σῦρει εἰς τὴν φωλεάν του ἄχυρον, φρύγανα, φύλλα ξηρὰ καὶ βρύα καὶ δι' αὐτῶν σχηματίζει σωρείαν τινὰ ἄσκατον ἐν τῷ τῆς ὁποίας μέχρι τοῦ Μαρτίου μένει ὥστε ἀπονεναρκαμένος ἔξημεροῦται πολὺ εὐκόλως καὶ ἅμα ἐξημερωθεὶς δύναται ν' ἀποβῇ λίαν χρήσιμος εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν μυῶν καὶ τῶν ἄλλων ζωύφιων ἐν τοῖς μαγειρείοις. Ἐν τούτοις δύο εἶνε οἱ κυριώτατοι καὶ φοβερώτατοι ἐχθροὶ του, ἡ ἀλώπηξ καὶ ὁ μπουῦφος, καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶνε ἐπίφορος εἰς αὐτὴν δια τὴν πονηρίαν της, μεθ' ἧς τὸν ἐξαναγκάζει ν' ἀνοίξῃ τὸ ὄχυρόν περιτείχισμά του, ὁ δὲ μπουῦφος διὰ τὸν φοβερόν στόμαχόν του, ὅστις δύναται ἀταράχως νὰ χωνεύσῃ καὶ αὐτὰς τὰς ἀκάνθας του.

Τὸ κρέας τοῦ ἀκανθοχοίρου τρώγεται ἤδη ὑπὸ τῶν Ἰθιγγάνων, ἄλλοτε δὲ μετεχειρίζοντο μέρη τινὰ αὐτοῦ εἰς παρασκευὴν διαφόρων ἱαματικῶν φαρμάκων. Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐγνωρίζον ἐπίσης νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ δέρμα του εἰς διαφόρους οἰκιακὰς χρείας, καὶ σήμερον δ' ἐτι τὸ ἀνακον τοῦτο ζῷον εἶνε χρήσιμον καὶ δὲν πρέπει νὰ καταδιώκεται τίσον σκληρῶς χάριν δεισιδαιμόνων τινῶν παραδόσεων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

8. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ. **ΚΑΜΜΑ**, τραγωδία εἰς πράξεις τρεῖς. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Παρνασσοῦ, 1885, σελ. 41 εἰς μέγα ὄγδον. Τοῦ δραματικοῦ τούτου φιλοπονήματος πρόχειρον κρίσιν δὲν θεωροῦμεν προτιμητέαν ἀπλῆς μνείας. Ὁ φιλότιμον μέλημα ἔχων τὴν θεμελιώσιν τῆς συγχρόνου σκηνῆς Συγγραφεὺς ἐν ἀρμονίᾳ ἱάμβων ἐκ μεταλλεύεται ὥραϊαν ὑπόθεσιν. Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὴν κυρίαν Ἰουλιέτταν Λαμπέρ, πρὶς τὴν καὶ ἀφιερῶται τὸ ἔργον, καὶ πάλιν ἐκφράζει τὰς καλὰς αὐτοῦ ἐλπίδας ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τοῦ νέου ἐθνικοῦ γένους θεάτρου.

9. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Κ. ΜΑΝΔΡΟΥ **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ἥτοι ἡ σειρά ὅλης τῆς ἀνταποκρίσεως τοῦ ἐμπορίου, κατὰ νέον σύστημα. Μετάφρασις ἐκ τοῦ νεωτάτου γαλλικοῦ πρωτοτύπου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου „τῆς Μακεδονίας“. 1884. Σελ. 157. καὶ 152. Ἐγκαίρως ἀναγγελλαντες τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρησίμου τούτου βιβλίου, θερμῶς συνιστῶμεν αὐτὸ νῦν πᾶσι τοῖς περὶ τὸν κερδοῦν Ἑρμῆν ἀσχολούμενοις. Ἡ πρακτικὴ χρῆσις τύπων ἀναποφεύκτων ἐν πάσῃ σήμερον ἐπιστολῇ, ἡ πρόχειρος ἐν πάσῃ περιστάσει χρησιμοποίησις ἀπλουστάτων ἐκφράσεων καὶ συλλογισμῶν ἐν τῇ καθημερινῇ τῶν ἐμπόρων ἀλληλογραφίᾳ καθιστῶσι τὴν μελέτην τοῦ βιβλίου τούτου λίαν ἀξιοσύστατον.